

функціонування встановлених екологічних, енергоефективних норм до будинків. А широке запровадження проектів енергонезалежних екобудинків означатиме для України не лише зменшення енергозалежності, а й економічне зростання, додаткові надходження у місцеві бюджети, створення нових робочих місць, збільшення зайнятості населення, а головне – підвищення добробуту та комфорту життя українців.

1. Бумаженко О. В. *Энергоэффективное (экологическое) строительство: информационно-аналитический обзор* // Режим доступа <http://samzan.ru/211001>.

2. Державні будівельні норми ДБН В.2.6-31:2016. Теплова ізоляція будівель. – На заміну ДБН В.2.6-31:2016; надано чинності 2017-05-01. – Київ: Мін-во регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, 2017. – 30 с.

3. *Енергетична ефективність України. Крайні проектні ідеї [електронне видання] : Проект «Професіоналізація та стабілізація енергетичного менеджменту в Україні» / Уклад.: С.П. Денисюк, О.В. Коцар, Ю.В. Чернецька. – К. : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2016. – 79 с.*

4. Білуха А.А. *Шляхи підвищення енергоефективності національної економіки в контексті співробітництва з Європейським союзом / А.А. Білуха // Енергетична стратегія як інструмент політики енергетичної безпеки. Серія «Національна безпека». – № 30.*

5. *Створення інвестиційної привабливості // Національна безпека і оборона. – 2015. – №1 (150). – С.30.*

6. НКРЕКП затвердило пакет постанов про формування тарифів на принципах стимулюючого регулювання http://www.merp.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=962:2017-10-10-12-15-56&catid=79&Itemid=974&lang=uk

7. Проект Дніпропетровської ТПП «Зелена Палата - ініціатива сталого розвитку» www.greenchamber.org.ua.

8. Проект USAID «Муниципальная энергетична реформа в Україні» (MER). Каталог кредитних, грантових програм та програм міжнародної технічної допомоги в сфері енергоефективності.

9. Постанова КМУ від 26 листопада 2014 р. № 676 «Про затвердження Положення про Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження України» // Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/676-2014-%D0%BF/para%2F9#n9>.

Івашків Ю.Б.
студентка магістратури
Кулиняк І.Я.
к.е.н., доцент

Національний університет “Львівська політехніка”

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Гендерна рівність в Україні дає шанс однаково виявляти свої можливості як жінкам, так і чоловікам. Хоча знайдеться кілька скептиків, які скажуть, що це зовсім не так. Чесно кажучи, питання щодо рівноправ'я досить складне, а отже, потребує глибокого дослідження.

Якщо узагальнити думки чоловіків і жінок, то жіночий стиль керівництва виступає як поєднання таких якостей, як доброта і строгість, жіночність і діловитість, спокій і вимогливість, м'якість і воля.

Дані щорічного звіту Всесвітнього економічного форуму (Global Gender Gap Index 2017) свідчать про низькі позиції жінки в управлінні. Україна посіла 61 місце за індексом гендерної рівності серед 144 країн світу [1].

Українські жінки «програють» чоловікам, як за рівнем зарплатні за однакову роботу і за загальним трудовим доходом, так і за кількістю вищих керівних посад. Єдине, де жінки

випереджають, так це серед технічних працівників. Тут українки «обігнали» чоловіків у півтора рази! З чого виходить, що в українському суспільстві, на жаль, жінкам знаходиться місце лише на посадах нижчої кваліфікації.

Згідно з звітом Всесвітнього економічного форуму, рівень здатності жінки в Україні піднятися кар'єрними сходинками на підприємстві – 4,7 (коли 7 балів – найкращий показник). Фірм в Україні, які очолюють жінки, – 19% від загальної кількості. Фірм, що мають у співвласниках жінок, – 31% [2, с. 157].

Україна, незважаючи на незначний прогрес у 2017 р., все ще займає найгірші позиції у гендерному співвідношенні у сфері політичних прав та можливостей. Значення Індексу тут склало 0,107. Зокрема, за співвідношенням жінок і чоловіків у парламенті Україна має індекс 0,140; щодо розподілу посад міністрів – 0,150 [1].

У цілому можна відмітити значний прогрес за показником рівня оплати праці жінок і чоловіків за аналогічну роботу, за яким у 2017 році Україна посіла 37 місце рейтингу, проти 59 у минулорічному [1].

Основний напрям зменшення гендерної нерівності на ринку праці України полягає у розробці нової концепції зайнятості, що має спрямовуватись, насамперед, на подолання цієї асиметрії, зокрема стосовно розподілу за сферами діяльності. Скороченню гендерної професійної нерівності сприятимуть цілеспрямовані заходи державної політики, спрямовані на зростання престижу та рівня оплати праці у традиційно «жіночих» галузях, боротьбу з гендерними стереотипами, що звужують можливості професійного вибору як жінок, так і чоловіків, починаючи з рівня здобуття освіти, розширення можливостей освіти упродовж усього життя [2, с. 160].

1. *Індекс гендерного розриву // Економічний дискусійний клуб. URL: <http://edclub.com.ua/analytika/indeks-gendernogo-rozryvu-2017>.*

2. *Сілецька А. М., Тарасова К. І. Статистичний аналіз гендерної нерівності ринку праці в Україні // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 4. Частина I. Одеса, ОНЕУ. 2018. С. 155-161.*

Кононюк А.В.

студентка

Вакулик І.І.

к.філол.н., доцент

Національний університет біоресурсів і природокористування України

РОЛЬ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ В АРХІТЕКТУРНОМУ ОБРАЗІ МІСТА

Зелені насадження населених пунктів займають важливе місце у вирішенні проблем охорони і поліпшення стану навколишнього середовища, виконують комплекс оздоровчих, рекреаційних, захисних функцій, виступають стабілізатором екологічної рівноваги. Зелені насадження поки що залишаються найдешевшим і найефективнішим засобом оздоровлення міського середовища, тому є необхідність у створенні нових ареалів зелених насаджень в населених пунктах області, на що щорічно виділяються кошти з місцевих фондів охорони навколишнього природного середовища. Зелені насадження – це сукупність деревних, чагарникових і трав'янистих рослин на визначеній території. До них належать дерева, кущі, газони, квітники в парках, скверах, лісових масивах, вздовж вулиць і доріг, а також на земельних ділянках приватних будинків, підприємств, навчальних і лікувальних закладів, військових частин.

У попередніх наших дослідженнях ми піднімали питання щодо алгоритму відбору зелених насаджень парків і скверів м. Києва для лінгвістичного описування їхніх назв [1; 2].

Основна проблема охорони зелених насаджень у містах та населених пунктах полягає в тому, що зелені насадження охороняються не чинним законодавством, а відомчими